

2012 wordt een moeilijk jaar

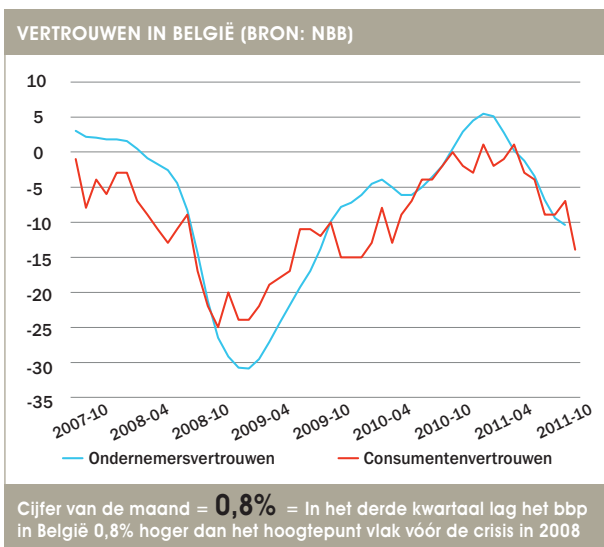
Geert Vancronenburg

Chief Economist VBO

© Daniel Rys

Volgend jaar wordt een zeer moeilijk jaar met nog meer besparingen, een oplopende werkloosheid en een gespannen sociaal klimaat. Wat kunnen we doen om deze negatieve impact zoveel mogelijk te temperen?

Tot voor de zomer was er nog een hoerastemming over de veerkracht van de Belgische economie. Als één van de enige Europese landen hadden we in het eerste kwartaal van 2011 opnieuw het peil bereikt van vóór het uitbreken van de crisis in 2008. We deden het in het tweede kwartaal ook net iets beter dan Duitsland, toch wel de locomotief binnen de eurozone. Ondertussen is de stemming omgeslagen. De crisis in de eurozone, het vertragen van de mondiale groei en de onzekerheid omtrent de federale regeringsonderhandelingen tasten het vertrouwen van gezinnen en ondernemingen aan. In het vierde kwartaal zal de Belgische economie nagenoeg zeker een krimp kennen om in 2012 slechts een groei neer te zetten van 0,4%.

De eerste uitdaging bevindt zich op Europees niveau. De afgelopen maanden hebben ons geleerd dat kleine stapjes voorwaarts niet voldoende zijn om de crisis in de eurozone op te lossen. Een big bang is nodig! Ten eerste betekent dit dat de Europese Centrale Bank massaal overheidsobligaties moet beginnen aankopen van landen in moeilijkheden. Zij is immers de enige instelling die nog in staat is om op korte termijn het besmettingsgevaar tussen landen terug te dringen. Ten tweede moet er vanuit Europa meer worden ingegrepen in die lidstaten die hun besparings- en hervormingsengagementen niet nakomen. Het lidmaatschap van de eurozone komt immers niet alleen met bepaalde rechten, maar draagt ook verplichtingen met zich mee.

Dit brengt me direct bij wat er in België moet gebeuren. Ons land heeft zich al meermaals ten aanzien van Europa geëngageerd om de begrotingssanering voornamelijk langs de uitgavenkant uit te voeren en om verregaande sociaaleconomische hervormingen te implementeren. Wat dit laatste betreft, gaat het hier onder andere om het optrekken van de effectieve pensioenleeftijd, het meer activerend maken van ons werkloosheidsstelsel en het hervormen van ons indexstelsel. Het betreft hier niet zogenaamde 'neoliberale' maatregelen, zoals in sommige kringen al eens wordt gehoord. Integendeel, het gaat hier om noodzakelijke ingrepen indien we in de komende jaren onze groei en jobcreatie op peil wensen te houden en de vergrijzingsfactuur niet willen afwentelen op de volgende generaties. Het wordt hoog tijd dat ook wij die hervormingen doorvoeren, die de meest performante landen al lang geleden hebben genomen. ◀